

LA VEU DELS LECTORS:

Cosme García i Mir // Periodista radiofònic, confrare i congregant

Viure avui la Setmana Santa

Un any més, l'Església ens invita a preparar-nos per celebrar els misteris de la Passió, Mort i Resurrecció del Senyor. En l'eucaristia del Diumenge de Rams, pòrtic de la Setmana Santa, escoltarem el relat de la Passió segons Sant Mateu, que subratlla el silenci de Jesús davant Pilat, silenci eloqüent, silenci creador, presagi de l'epopeia divina de la nostra salvació. El filòsof Ortega i Gasset va escriure que "si es vol de veritat fer quelcom seriós, el primer que s'ha de fer es callar". Aquest pensament ens ajuda a comprendre el silenci impressionant de Jesús en la seva passió i mort, pel moment més "seriós" de la seva vida i el coneixement més "seriós" de la història de la Humanitat. En ells realitza l'obra de la nostra redempció des del llenguatge del silenci, que és el llenguatge de l'amor de la profunditat i de la generositat d'un Déu que entrega lliurement la seva vida com a rescat per a tots nosaltres.

En un món actual, inundat de paraules que es converteixen en molts casos en soroll deshumanitzant, en els dies anteriors a la Setmana Santa seria bo que tots els que participem com a confreres i/o congregants, penséssim en fer del silenci el millor argument per a la prudència. Preparem-nos a viure una Setmana Santa reconciliats amb Déu i amb els nostres germans en el sagrament de la penitència cerquem espais amplis per aquest silenci, la reflexió i l'oració.

Agraïm al Senyor d'institució del sagrament del seu cos i la

seva sang en el Dijous Sant, i visitem els pocs monuments que tenim en oratoris i parròquies, visquem amb gratitud intensa la litúrgia del Divendres Sant i obrim els nostres cors perquè la sang derramada pel nostre Crist ens salvi a tots i ens alliberi de nosaltres mateixos i de les nostres faltes i mancances. Participem també de la Vetlla Pasqual perquè la Setmana Santa no finalitza amb el Calvari, sinó en el matí radiant del de Pasqua, ja que és el veritable sentit de les nostres celebracions. La Setmana Santa ha de ser per a tots com exercici d'arrossegament de fe i devoció de fer, en el nostre cas popular, que floreix d'un poble cristià entorn de la col·laboració del Misteri Paqual de Crist, de la seva passió mort i resurrecció gloriosa. La pietat popular es disposa a tenir les millors jornades, xerrades, desfilades processionals que a la nostra ciutat de Lleida cada any es va millorant i guanyant en participació i serietat organitzatives.

El drama de la Creu i de la llum poderosa de la resurrecció que ha canviat el curs de la vida humana perquè ella se li ha revelat a l'home el misteri de la seva vida, fruit del designi d'amor de Déu pel món. Fa pocs dies a través de la Federació de Cases i Centres Regionals es donaven inici unes molt exitoses i participatives xerrades quaresmals amb la participació del pare Cheo (mercedari) i Àngel M. Briñas (carmelita), jo mateix vaig tenir la possibilitat de fer-ne una, convidat pel barri de Pardinyes i amb recitació poètica i també el Bisbat de Lleida (Arxiprestat de la Seu Vella) amb la participació del nostre bisbe, Salvador Giménez, ens han ofert les seves, a mes, el pregó, quinaris i septenaris, que ens portaran a la missa crismal, processons i desfilades pels carrers, per arribar als Sants Oficis i la gran festa de la

Pasqua, que és la conclusió d'aquestes dates quaresmals. Per a tots, una feliç Setmana Santa.

Editorial conjunt de l'Associació Mitjans d'Informació i Comunicació (AMIC)

No

No han servit de res les mans esteses, no han servit de res les crides a la moderació, no han servit de res el pacifisme radical, no han servit de res les explicacions davant del jutge... El sistema politicojudicial espanyol ha decidit que la millor manera d'afrontar les aspiracions democràtiques de la societat catalana és l'ocupació de les institucions i la represàlia contra els líders polítics i socials d'aquest país. Madrid no aspira a la derrota electoral de l'independentisme, n'exigeix la humiliació i la retractació. I, fins i tot així, el destí del discrepant és la presó. Cal aturar aquesta espiral embogida d'un Estat cada cop més autoritari. Un règim que s'autoatorga un dret arbitrari sobre l'administració catalana, detenint i acomiadant – sense justificació– el secretari de Difusió i Atenció Ciutadana de la Generalitat o condicionant, a voluntat, qui pot ser candidat a la presidència i qui no, al marge del resultat de les eleccions del 21 de desembre.

Madrid ha d'asseure's a la taula. Si no és per convicció democràtica, almenys que sigui per necessitat política i social. Per responsabilitat, per recuperar la confiança en el futur. Però la condició prèvia és aturar la repressió.

Hem vist tancats a la presó, com denunciava Raimon en una altra època, homes –i dones– plens de raó. No volem que la por sigui la llei. Per això diem **no**.

cartes@lamanyana.cat

LA MAÑANA és una publicació plural i oberta a tota mena d'opinions. En aquesta secció es publicaran totes aquelles cartes que estiguin degudament identificades i que siguin d'interès general. No es publicaran cartes amb pseudònims o inicials. Els originals s'hauran de presentar mecanografiats i no superar les 30 línies d'extensió. La tramesa de textos a aquesta secció implica l'acceptació d'aquestes normes.